

החבר'ה מהשכונה

שנה של הודעות, צחוקים ועגבניות

החבר׳ה מהשכונה

פתיחה

ברוכים הבאים לספר המתנה של קבוצת וואטסאפ החבר'ה מהשכונה. בשנת 2026 שלחנו יחד 1794 הודעות ב277 ימים פעילים. נועה הובילה בנחישות עם 856 הודעות, בעוד איתי, מיכל, רוני, שירה ואבי הצטרפו לכל הרפתקה. מהריצה עם הכלב ועד עגבניות, פורים, ג'וקים, מנגל, עציצים, סוכות וסופגניות, כל פרק מספר סיפור קטן מהחיים שלנו.

הקבוצה הזו הפכה לפינה חמה של יום יום. עם 17 ימי רצף ארוכים ושיא ב12 בינואר, צחקנו, שאלנו, שיתפנו תמונות ונהנינו מכל רגע. הספר הזה לוקח את הרגעים האמיתיים שלנו ומחזיר אותם בחיוך. תודה לכל אחד שכתב, הגיב או פשוט היה שם.

השנה במספרים

1,794
הודעות

277
ימים פעילים

17
ימים ברצף, השיא

12.1.2026
היום הכי עמוס

09:00
השעה הכי פעילה

0
הודעות קוליות

מי מדבר הכי הרבה

ריצה, כלב ועגבניות

ינואר נפתח בהתלהבות של נועה לריצה בפארק בשבת בשבע. כולם העתיקו זה מזה את ההודעות על קפה אחרי, על שבע בבוקר כעונש ועל רוני שהולך ולא רץ. ההחלטה לשנה החדשה לרוץ התחלפה מהר בהחלטה של יום שני לא. איתי ונועה שלחו את אותן בדיחות שוב ושוב, כאילו הקבוצה זקוקה לתזכורת קבועה כמה קשה לקום מוקדם.

פברואר הביא את סיפור הכלב של אבי. הוא ברח שוב ושוב לגינה של מיכל, אכל שלוש עגבניות שרי והפך לכוכב הקבוצה. כולם העתיקו את המשפטים על הביקור אצל החברה, על ההבטחה להביא עגבניות חדשות ועל זה שהוא לא ברח אלא הלך לבקר. מיכל קיבלה את ההודעות הכי הרבה, כאילו הכלב בחר בה כבת זוג קבועה.

במרץ עברנו לפורים. שירה הזמינה את כולם למסיבה אצלה וכל אחד הבטיח להביא משהו. איתי ומיכל בחרו להתחפש לתור בקופת חולים, מה שהצחיק את כולם. בינתיים נועה המשיכה לשאול מי לקח לה את הכתר, ורוני חזר מחופש עם הסיפור שזה היה הכי קשה. הקבוצה המשיכה להעתיק הודעות כמו שירים קבועים.

כל החודשים האלה הראו כמה אנחנו אוהבים לחזור על אותן בדיחות. בין הריצה שלא קרתה, הכלב הרומנטי וההכנות לפורים, הקבוצה שמרה על קצב משלה. אף אחד לא רץ באמת, אבל כולם צחקו ביחד.

רגעים נבחרים

“שבע בבוקר זה לא שעה, זה עונש”

איתי · 1.1.2026

שבע בבוקר זה לא שעה, זה עונש

“הכלב של אבי שוב ברח לגינה של מיכל”

נועה · 1.2.2026

הכלב של אבי שוב ברח לגינה של מיכל

“הוא אכל לי שלוש עגבניות שרי”

נועה · 14.2.2026

הוא אכל לי שלוש עגבניות שרי

“אני מתחפש לתור בקופת חולים”

איתי · 2.3.2026

אני מתחפש לתור בקופת חולים

“מי לקח לי את הכתר? היה לי כתר”

מיכל · 1.3.2026

מי לקח לי את הכתר? היה לי כתר

פורים, ג'וקים ואבטיחים

במרץ הקבוצה התמסרה למסיבת פורים אצל שירה. כולם העתיקו שוב ושוב את ההזמנה, דיברו על מה כל אחד מביא, והתחפושות היו יצירתיות במיוחד. איתי בחר להגיע כתור בקופת חולים, מה שהצחיק את כולם עד דמעות. רוני סיפר שהגיע מחופש לרוני וזה היה הקשה בחייו, משפט שהפך ללהיט מועתק.

אפריל הביא איתו דרמה של ג'וקים. נועה דיווחה שראתה ג'וק בגודל של חתול, וההודעה הזו התפשטה כמו האש. כולם שאלו שוב ושוב מתי המדביר מגיע. באותה נשימה התחילו לתכנן את ליל הסדר אצל נועה, סופרים כיסאות ומתרגשים. השכונה כולה הייתה עסוקה בג'וקים ובסדר.

במאי הגיע האבטיח הראשון של העונה וזה שינה את הכל. איתי הזמין את כולם, מיכל מצאה מבצע בירקן, והקבוצה התמלאה בהתלהבות מתוקה. שירה אפילו אכלה חצי אבטיח לבד, וזה נרשם בהיסטוריה בלי שיפוט. בין האבטיחים מישהו גם שאל על מטריה שנעלמה מהלובי.

כל התקופה הזו הייתה מלאה בחזרות על אותן הודעות, כאילו כולם רצו לוודא שהשכונה ערה. צחוקים, חחחחחח אני מתה, בוקר טוב שכונה. זה היה זמן של חגים, מזיקים ומתוקים, והקבוצה כרגיל הפכה כל דבר לקטע משותף ומוגזם.

רגעים נבחרים

“רוני הגיע מחופש לרוני. אמר שזה הכי קשה”

נועה · 13.3.2026

רוני מחופש לרוני, הקשה בחייו

“אני מתחפש לתור בקופת חולים”

איתי · 15.3.2026

איתי מתחפש לתור בקופת חולים

“ראיתי ג’וק בגודל של חתול”

נועה · 5.4.2026

ג’וק בגודל של חתול, אימה קלאסית

“שירה אכלה חצי אבטיח לבד ואני לא שופט”

איתי · 3.5.2026

שירה אכלה חצי אבטיח לבד

“מישהו יודע מתי מגיע המדביר?”

איתי · 2.4.2026

מתי המדביר מגיע, שאלה נצחית

אבטיחים, מנגל ועציצים

במאי הקבוצה התאהבה באבטיחים. נועה הכריזה על הראשון של העונה ומיד כולם רצו. שירה אכלה חצי לבד וזה הפך למוטיב חוזר עם איתי שלא שופט. ההודעות על מבצעים בירקן זרמו כמו מיץ אבטיח. גם בוקר טוב שכונה ומטריות נעלמות היו חלק מהשגרה. כולם חזרו על אותן ההודעות שוב ושוב בחיבה משפחתית.

ביוני עברנו למנגל. אבי אירח על האש והבטיח שלא לשרוף. הקבב יצא מצוין אבל הפחמים פחות. אחרי כמה ניסיונות החלטנו שאיתי אחראי על המנגל מעכשיו. ההודעות על זה חזרו כמו מנטרה. נועה הוסיפה אבל רק את הצד אחד וזה הפך לבדיחה קבועה בין כולם.

בסוף יוני ויולי התחלנו עם העציצים. רוני שאל מי משקה לו בזמן שהוא באילת. איתי נרתם לעזרה אבל העציץ של מיכל טבע ולא מדברים על זה. כשמיכל חזרה היא שלחה תודה לאיתי שהעציצים חיים. ההודעות על כמה פעמים ביום ועל ההצלה חזרו שוב ושוב. הקבוצה המשיכה לצחוק על הטעויות הקטנות שלנו.

כל הקיץ הזה היה מלא חזרות חמות. אבטיחים במאי, מנגל ביוני ועציצים ביולי. כולם השתתפו בהודעות זהות והוסיפו טוויסטים קטנים. השכונה נשארה מחוברת דרך הבדיחות החוזרות האלה. בסוף יולי כבר ידענו בעל פה את כל המשפטים.

רגעים נבחרים

“שירה אכלה חצי אבטיח לבד ואני לא שופט”

איתי · 15.5.2026

שירה והאבטיח החצי שלה זכו לאי שיפוט

“הקבב היה מצוין, הפחמים פחות”

רוני · 1.6.2026

הקבב מעולה הפחמים פחות זה הקלאסיקה

“החלטנו: איתי אחראי על המנגל מעכשיו”

נועה · 2.6.2026

איתי קיבל את האחריות על המנגל

“העציץ של מיכל טבע ואנחנו לא מדברים על זה”

רוני · 1.7.2026

העציץ של מיכל טבע ולא מדברים על זה

“חזרתי, העציצים חיים, תודה איתי”

מיכל · 1.7.2026

חזרתי העציצים חיים תודה איתי

עציצים טובעים וסוכות חמות

ביולי הקבוצה התמכרה למשחק חוזר של העתקת הודעות. העציץ של מיכל טבע שוב ושוב ואף אחד לא מדבר על זה. כולם חזרו מהחופשה באילת והודו לאיתי על השקיית העציצים. נועה קבעה שממשקים רק פעם ביום ולא שלוש כמו בשנה שעברה. זה הפך לריטואל קבוע ומצחיק שכולם הצטרפו אליו.

באוגוסט החום הכה חזק. כולם חזרו על המשפט שחם פה ברמה שהמזגן ביקש חופש. ההצעה לעבור לגור בסופר כי יש שם מזגן עלתה שוב ושוב. נועה ביקשה גלידה ואז הזמינה שלוש מנות. כולם שאלו שוב ושוב מי בא לבריכה העירונית. איתי ברח מהמורה שלו מהיסודי כמה פעמים.

בתחילת ספטמבר עברנו לראש השנה. איתי בירך שנה טובה לכל השכונה כולל הכלב של אבי. נועה הוסיפה שהכלב מבקש עגבניות. כולם דיברו על סוכה משותפת בחצר ומי מביא קישוטים או רימונים מהעץ של סבא. ראש השנה הגיע עם שאלות על תפוח בדבש.

הקבוצה המשיכה להעתיק הודעות אהובות בלי להתעייף. אף אחד לא יצא מהלופ. זה יצר תחושה חמה ומשפחתית. החברים מהשכונה ידעו בדיוק מה כולם יגידו עוד לפני שהם כותבים. זה הפך את הקיץ לחגיגה של הומור קליל.

רגעים נבחרים

“העציץ של מיכל טבע ואנחנו לא מדברים על זה”

נועה · 10.7.2026

העציץ של מיכל טבע ואנחנו לא מדברים על זה

“חם פה ברמה שהמזגן ביקש חופש”

רוני · 1.8.2026

חם פה ברמה שהמזגן ביקש חופש

“נועה ביקשה גלידה ואז הזמינה שלוש”

נועה · 2.8.2026

נועה ביקשה גלידה ואז הזמינה שלוש

“ראיתי שם את המורה שלי מהיסודי, ברחתי”

איתי · 1.8.2026

ראיתי שם את המורה שלי מהיסודי, ברחתי

“שנה טובה לכל השכונה, גם לכלב של אבי”

איתי · 1.9.2026

שנה טובה לכל השכונה, גם לכלב של אבי

סוכה שהרוח לקחה

ספטמבר נפתח בהודעות חוזרות על שנה טובה מהכלב של אבי שמבקש עגבניות. נועה ואיתי הפכו את הקבוצה ללופ אינסופי של הצעות לסוכה משותפת בחצר עם קישוטים ורימונים מהעץ של סבא. כולם הצטרפו בהתלהבות ושלחו את אותן ההודעות שוב ושוב עד שהיה קשה להבדיל בין מי כתב מה.

ראש השנה הגיע והקבוצה התמלאה בשאלות מי עושה תפוח בדבש. נועה שברה שיאים בשליחת רימונים וברכות לכלב. השכונה כולה קיבלה ברכות חמות וגם הכלב של אבי זכה לאהבה מיוחדת. ההודעות חזרו על עצמן בצורה כל כך חמודה שהרגיש כאילו כולם רוקדים באותו מעגל.

אחרי החגים הגיעה הסוכה המשותפת אבל היא עמדה רק יומיים עד שהרוח לקחה אותה. הגג נמצא אצל השכנים מבניין 4 והשרשרת של הלמפות נעלמה. כולם התחילו לשלוח את אותן ההודעות על חבל אמיתי לשנה הבאה. זה הפך לוויכוח קבוע ונחמד על איך לשפר את הבנייה בפעם הבאה.

בנובמבר הקבוצה גילתה שהגינה הקהילתית פרחה. העגבניות של מיכל עדיין חיכו לכלב והיו כמה הודעות משעשעות על דיבור אליהן. זה סגר יפה את התקופה עם חיבור חזרה להתחלה של הכלב והעגבניות. החברים המשיכו לצחוק על הרגלים של כולם בצורה חמה ומשפחתית.

רגעים נבחרים

“הכלב מאחל שנה טובה ומבקש עגבניות”

נועה · 8.9.2026

הכלב מאחל שנה טובה ומבקש עגבניות

“ראש השנה! מי עושה תפוח בדבש?”

איתי · 15.9.2026

ראש השנה! מי עושה תפוח בדבש?

“הסוכה עמדה יומיים ואז הרוח לקחה אותה”

רוני · 2.10.2026

הסוכה עמדה יומיים ואז הרוח לקחה אותה

“שנה הבאה מקשרים עם חבל אמיתי”

איתי · 1.10.2026

שנה הבאה מקשרים עם חבל אמיתי

“מישהו שם לב שהגינה הקהילתית פרחה?”

איתי · 1.11.2026

מישהו שם לב שהגינה הקהילתית פרחה?

סופגניות, עגבניות וחנוכה

בנובמבר הקבוצה התאהבה בגינה הקהילתית שפרחה. כולם שמו לב לזה שוב ושוב. שירה זכתה בקרדיט על השקיה יומית. אבי ומיכל חשפו את הסוד שלהן, הן מדברות עם העגבניות. זה עבד כנראה כי הירקות גדלו יפה. נועה הוסיפה שהעגבניות של מיכל עדיין מחכות לכלב, בדיחה שחזרה המון פעמים.

במקביל נועה ואיתי התחילו לקדם מסיבת חנוכה אצל רוני. הם הבטיחו סופגניות שוב ושוב. ההודעות חזרו כמו מנטרה. הקבוצה נראתה נרגשת מהרעיון. רוני לא ממש הגיב אבל זה לא עצר את הגל של ההודעות.

בדצמבר המסיבה הפכה למציאות. נועה עדכנה שזה בחמישי ושאלה מי מביא לביבות. כולם דיברו על סופגניות מהמאפייה הטובה ולא מהסופר. איתי אכל ארבע ואמר שזה חימום, משפט שהפך להיט. כולם צחקו עליו חזק.

השיא היה בערב הנרות. רוני כתב שהכי יפה שהדלקנו נרות כל השכונה ביחד. ההודעה הזאת חזרה שוב ושוב. כולם הסכימו שזה היה רגע חם ומשותף. הגינה, העגבניות והחנוכה הפכו לסיפור של החבר'ה מהשכונה.

רגעים נבחרים

“אני מדברת עם העגבניות, זה הסוד”

אבי · 5.11.2026

אבי מדברת עם העגבניות, זה הסוד

“זה בזכות שירה שמשקה כל בוקר”

איתי · 7.11.2026

שירה משקה כל בוקר, הגינה מודה

“העגבניות של מיכל עדיין מחכות לכלב”

נועה · 9.11.2026

העגבניות של מיכל מחכות לכלב

“איתי אכל ארבע סופגניות ואמר שזה חימום”

נועה · 1.12.2026

איתי אכל ארבע סופגניות, חימום חזק

“הכי יפה שהדלקנו נרות כל השכונה ביחד”

רוני · 3.12.2026

הכי יפה שהדלקנו נרות ביחד

הפרסים

ועכשיו, האוסקר של השכונה.

פרס הפטפטנות **נועה**	**856**
פרס ינשוף הלילה **נועה**	**95**
פרס ההשכמה **נועה**	**43**
פרס התיעוד **נועה**	**18**
פרס הצחוק **נועה**	**52**
פרס פתיחת השיחה **נועה**	**276**
פרס סימן השאלה **נועה**	**153**
פרס המחיקה **נועה**	**26**

סוף דבר

תודה לכם חברים יקרים על השנה המלאה בצחוק ובחום. כל הודעה, כל פרק וכל פרס קטן מראים כמה אנחנו טובים ביחד. הספר הזה הוא מזכרת קטנה וחמה מהחיים המשותפים שלנו.

שנהיה בריאים, נמשיך לשלוח הודעות ונפגוש עוד עגבניות, מנגלים וסוכות. החבר'ה מהשכונה זה לא סתם קבוצה, זה משפחה קטנה ומלאת אהבה. שנה הבאה עוד יותר כיפית.

ספר זה נוצר ב-sikumkvutza.com. הטקסט נכתב והכריכה צוירה בבינה מלאכותית (Grok של xAI) על בסיס מבחר הודעות מהקבוצה. הספר הוא מזכרת הומוריסטית ולא תיעוד עובדתי, ועלול לכלול טעויות או פרטים שלא קרו. לשימוש אישי של חברי הקבוצה.